

N^o.

244.

CZWARTEK.

14 Października 1820 r.

CZYLI

WIADOMOŚCI WOJENNE.

Treść. Wiadomości Kraiowe: Królestwo Polskie. z Warszawy. Wiadomości Zagraniczne: Francja. Anglia.

WIADOMOŚCI KRAIOWE.

KRÓLESTWO POLSKIE.

z Warszawy, 7 Października,
Sejm Królestwa Polskiego.

Posiedzenie dnia 7 Października.
Senat.

Od dnia 22 z. m. dziś dopiero po raz pierwszy zebrał się Senat na posiedzenie publiczne; wprowadzony i rozbierny projekt do Statutu organicznego o Senacie na posiedzeniu dnia 22 Września, dzisiaj, poprawiony podług uwag Izby Senatorskiej przyszedł od niej ostateczne rozstrzygnięcie.

JW. Referendarz Rady Stanu *Grabowski* wniósł poprawny projekt do Izby, i zmiany jakie w nim zaprowadzone zostały, wykazał.

Odczytał projekt ten Sekretarz Senatu, poczem JW. Stanisław *Potocki*, jako Prezes, udzielał głosy JWW. Senatorom, którzy prawie wszyscy uwagi swoje nad toczącym się projektem czynili. W końcu JW. Radca Sta-

nu *Koźmian* na uwagi ogólne nad projektem odpowiadał.

Po zamkniętej dyskusji, gdy przystąpiono do kreskowania, okazało się kresek 26 przeciwko 17, większością zatem 9 kresek projekt przyjęty został.

Izba Poselska.

Obrady Izby Poselskiej od dnia 28 były zawieszane; w przeciągu czasu tego Komisysie Sejmowe, iak się w opisie ostatniego posiedzenia wspomniało, trudniły się rozbiorem projektu, na dzisiejszem posiedzeniu pod rozważę Izby przyjąć mającego. Dla okazania zaś iaki był skutek narad Komisysii, i iaki projekt na dzisiejszem posiedzeniu wprowadzonym będzie, JW. Marszałek Sejmowy dał głos JW. Rady Stanu nadzwyczajnemu *Kalinowskiemu*.

Mówca Rady Stanu w głosie swoim wyraził: „Położenie właścicieli ziemiańskich wymagało środków zaradczych do ich obrony i zabezpieczenia. Rządu obowiązkiem iest pomagać tej

klasie obywateli, wystawionej na największe straty, a dla tego tenże Rząd rozmaitych ku iey wsparciu używał środków. Rząd Xięstwa Warszawskiego oprócz Moratorium inney nie udzielał iey pomocy, ale skoro kraj nasz przeszedł pod berło łaskawie panującego nam Monarchy, ten nie spuścił z baczości dobra poddanych swoich, których się stał Oycem. Nie przestając na środku dawniej użytym, starał się Monarcha przez Konwencyą Wiedeńską, iey artyknty dodatkowe tudzież traktaty z ościennemi krajami zawierane, życzeniom i potrzebom narodu zadosyć uczynić. Rząd obmyślił prócz tego i dla wierzycieli środek przez który ciż wierzytelności swojej na dłużniku peszukując przez podział stosunkowy dóbr iego zaspokojaniem bydź mieli; środek ten umieszczony w procedurze cywilney, miał bydź przedstawiony na dzisiejszym posiedzeniu, gdy rząd Pruski oświadczył, że układ podobny sprzeciwia się konwencyi z nim zawartey. Z tey przyczyny Nayiaśniejszy Pan polecił Radzie Stanu cofnąć projekt rzezony, a że krótki był czas do wyprowadzenia nowego projektu względem uiszczenia się dłużników z wierzytelności, przeto projekt przedłużenia Moratorium za naydogodniejszy uznany został na co także i Kommissyie Seymowe zgodziły się, żądając tylko, aby na przyszłym Seymie bądź bank narodowy, bądź systemat kredytowy ustalonym został. Na to oświadczenie odpowiedziała i powtarza Rada Stanu, że Rząd nie opuści żadnych środków odpowiednich położeniu mieszkańców, i że życzeniu kommissy si zadosyć się stanie. Tymczasowo za tém wprowadzony ma bydź projekt o Moratorium. Kończąc głos swój, który w treści umieściliśmy, JW. Radca Stanu *Kalinowski* prosił JW. Marszałka, aby wezwał Sekretarza Seymu do odczytania rzezonego projektu.

Na przychylenie się JW. Marszałka, Sekretarz Seymu przeczytał projekt podany, który brzmi iak następuje.

Moratorium ogólne za czasów Xięstwa Warszawskiego uchwalone, a na posiedzeniu Seymowém 1818 roku do dnia 1 Stycznia 1821 r. przeciągnięte; przedłużoném zostaje dla kapitałów przed dniem 20 Czerwca 1815 r. zahypotowanych, aż do dnia 24 Grudnia 1821 roku.

Prowizyie iednak od tychże kapitałów do dnia 20 Czerwca 1815 roku naroste, ulegaiq przepisowi Artykntu 3-go postanowienia z dnia 1° Lipca 1817 roku.

Po upłynieniu terminu 24 Grudnia 1821 r.

wolno będzie wierzycielom wypowiedzieć rocznie, iedną czwartą część kapitału hypotekowanego.

Po odczytaniu projektu wezwany został od łaski JW. *Doliński*, Poseł *Krasnostawski* do oświadczenia zdania Kommissyji względem odczytanego projektu.

Wezwany Reprezentant oznaymił, że czas przez Kommissyie Seymowe nie był na próżno strawiony, że Kommissyie od momentu zasolwowaney Sessyji trudniły się projektem do *Exekucyi Sądowej*. W tym przedmiocie Szanowna Rada Stanu przy kończącym się Moratorium zamiesciła na przypadek nieprzedazy dóbr zadłużonych, podział ich na wierzycieli. Już, (mówił Mówca), Kommissyie przyięty były ten projekt z licznymi odmianami przez siebie wprowadzonemi, gdy tymczasem Rząd Pruski, dziedzic summ Bawońskich, protestował się przeciwko temu. Z całego zatem dzieła ieden tylko oddział o odstąpieniu własności prywatney z powodu użyteczności publiczney wprowadzony będzie do Izby. A że projekt exdywizyi został cofnięty, potrzeba kazała wprowadzić w miejsce iego inny o *Moratorium*.

Następnie wynurzali zdania swoje JW. Posłowie i Deputowani w porządku następującym:

JW. *Potocki* Poseł Warszawski wynurzył zdanie następane: „Nadzieie Seymu zostały zawiedzione i znowu dawne wznowione jest lekarstwo. Krok ten nie daje zapewnienia, czyli za dwa lata na przyszłym Seymie toż samo powtórzonem nie będzie. Traktat z Prussami zapewnia im możność podnoszenia czwartey części kapitału na terminie 24 Grudnia 1822 roku, tenże sam termin i dla wierzycieli kraiu naszego iest naznaczonym, że zaś na pierwszej hipotece są długi sąsiedzkiego kraiu, będą zatem wprzód zaspokojone, a dla wierzycieli kraiovych nie się nie pozostanie. Interessa wierzyciela i dłużnika (wyraził mówca) potrzebią, aby przyrzeczenie na przeszłym Seymie uczynione, że Moratorium iuż przedłużane nie będzie, utrzymane zostało. — Prócz tego, moralne zasady toż samo nakazują, bo inaczej nie będą mieli obywatele w Reprezentantach zaufania. Może (dodał) uchylene Moratorium zgubne będzie dla kilku rodziny; ale czyliż przedłużenie tegoż samego skutku nie ściagnie na innych? Kończąc nareszcie mówca głos swój, odwołał się do zdania: *Pereat mundus fiat justitia.*“

JW. *Dembowski* Poseł *Kazimierski* wyraził, iż jest przeciwny projektowi wniesionemu dla tego, że *Moratoria* są zawsze niesprawiedliwością dla tych co w dobrej wierze pożyczają, a tem bardziej teraz, gdy na przeszłym Sejmie przyrzczone zostało w Art: 2gim, że przedłużenie *Moratorium* pod żadnym pozorem miejsca mieć nie będzie mogło.—Daley uznał JW. *Reprezentant* obecny projekt za niedostateczny do odpowiedzenia zamierzonemu celowi; zaprowadzenie banku narodowego lub kassy kredytowej, (co atoli teraz dla wydatków jest nader trudne i prawie niepodobne), silniejsząby w tej mierze podało porękę niżeli przedłużenie *Moratorium*. Zwrócił daley uwagę mówca na słowa Rady Stanu, że za *Xięstwa Warszawskiego* prócz *Moratorium* innych nie było środków ku pomocy dłużnikom, i oznajmił, że w tymże celu skutecznie papiery bankowe były wprowadzone. Nakoniec zastanowił się nad przyczynami cofnięcia projektu o *exdywizji* namieniając, że gdy nota *opozycyjna* Rządu *Pruskiego* pod dniem 26 Sierpnia uczynioną była, mogła Rada Stanu zająć się napisaniem nowego projektu.

JW. *Radca Stanu Kalinowski* odpowiadał na zarzuty czynione przez Posłów *Warszawskiego* i *Kazimierskiego*. Oświadczył, że przepis nadmienionego Art: 2go Dekretu z roku 1818 zapewniającego, że nie będzie przedłużone *Moratorium*, zawiera w sobie zasadę dla Sądów, jak te mają między spór wiodącemi stronami pisać wyroki. Dowodził daley zbawienności projektu, zbijał zdania, iż z niego wypłynie szkoda dla wierzycieli, co do dnia 20 Czerwca 1815 roku kapitały pożyczali; odpowiadał na uwagę *Reprezentanta* utrzymującego, że za *Xięstwa Warszawskiego* prócz *Moratorium*, ku pomocy dłużników wprowadzone były bilety kassowe, skończył nareszcie, że nad rozcieranym projektem trwały narady *Kommissy* i że te uznały go za odpowiedni.

Zabrał następnie głos JW. *Krysiński* *Deputowany* *Cyrkułu V. M. S. Warszawy*, a to w następującej treści: „Jedenascie blisko wierszy zawiera projekt obecny, wszelako dla ważności swojej wielkiej potrzebuie rozwagi. Na przeszłym Sejmie był projekt podobnyż, i przy dość wielkiej *opozycji* przyjęty został jako lekarstwo a to na raz ostatni. Prawo na ostatnim Sejmie usianowione dodało, że *Moratorium* z dniem 24 Grudnia 1820 roku zupełnie ustanie. *Radca Stanu* wprowadzający

projekt mówił, że *exdywizya* miała być środkiem zaradczym dla dłużników; środek ten podług mego przekonania nietylko by nas do zamierzonego celu nie doprowadził, ale nawet o kilka wieków wsteczby nas cofnął. Sam wyraz *Exdywizya* jest krytyką tego projektu.—Prócz tego *exdywizya* nadwęgżałaby jeszcze konstytucyją krajową. Zapatrzwszy się na naturę wydatków i oszczędności zaprowadzić się mogących, sądzę, że mogłaby jeszcze Rada Stanu uratować dłużników. Co do samego projektu; punkt pierwszy stanowi *Moratorium* na rok, a ostatni punkt powiada, że $\frac{1}{4}$ część kapitału hypotekowanego będzie mogła być dłużnikom wypowiedzianą po upływie terminu rocznego, a niewiadomo co się z $\frac{3}{4}$ częściami stanie. Co do skutków *Moratorium*, dwie klasy dłużników na uwagę zasługują; jedna takich którzy nawet procentu płacić nie mogą, druga takich którzy jeszcze procent opłacać są w stanie. *Moratorium* pierwszym żadney nie zrobiłoby ulgi, bo ich *subhastują*, dobra ich licytują i przedają; zostaje więc na celu klasa druga płacąca procenta, a klasa ta, przez uchylene *Moratorium* i ułatwienie środków nabycia kapitałów łatwiej potrafi się podnieść i stan swój poprawić. *Moratorium* więc dla braku kredytu żadney nie przyniesie ulgi, owszem zniszczy wszystkie nadzieie.“ Kończąc mówca, oświadczył się przeciw projektowi.

(Dalszy ciąg jutro).

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

FRANCYJA.

z Paryża, i Października.

Buletyny wczorajsze o zdrowiu *Xiężney Berry* i *Xiężęcia Bordeaux*, są należycie zadowolniające.

Król wydał dnia wczorajszego rozkaz poczynający się od następujących wyrazów:

„Kiedy Boska opatrność ziszczając przez dobrodzieystwo tak wielkie najgorętsze nasze życzenia, a przywiązanemu ludowi naszemu dając tak widoczny dowod swey opieki, pozwala nam cieszyć się nadzieją, że uvrzym odradziających się ku szczęściu *Francyi* znakomitych przodków naszych w osobie najukochańszego naszego wnuka *Xiężęcia Bordeaux*; chcąc zatem aby wydarzenie tak drogie sercu naszemu, a mające uczynić nayszczęśliwszy wpływ na przyszłość *Francuzów*, było oznaczone rozda-

niem uroczystém łask naszych; chcąc oraz wynagrodzić przy tej zręczności usługi okazane Kraiowi i Nam samym, przedsięwzięliśmy nieodkładać daley uroczystego ogłoszenia rozkazów naszych w tej mierze.

W dalszym rozwinięciu tego rozkazu. Król mianuje Kawalerami Komandorami orderu *S. Duch*a Kardynałów: de la *Luzerne* i de *Bausset*, Arcybiskupa *Bordeaux* i Opata *Montesquiou*, Xiążąt *Talleyrand*, de *Luxembourg*, de *Grammont*, d'*Aumont*, de *Laval-Montmorency*, de *Duras*, de *Mouchy*, de *Levés de Sérent*, de *Dalberg*; Marszałków Xiążąt: de *Conegliano*, de *Bellune*, de *Tarente*, de *Reggio*, de *Raguse* i *Albufera*; Xiążąt: de *Chatre*, d'*Ava-ryer*, *Decazès*; Marszałków Margrabiów: de *Viomesnil*, de *Bournoville*, de *Vaubecourt*, *Des-solles*, de *Rivière*, de *Caraman*; Hrabiego *Blacas*; Panów: *Lainé*, de *Serre*; Barona *Pasquier* i Hrabiego *Franciszka d'Escars*.

Król napisał także następujący list do Kardynała Arcybiskupa paryzkiego:

„*Mon Cousin*. Ze wszystkich pociech, które podobało się Najwyższemu zesać mi w nieszczęściach dotykających Dóm mój, narodzenie Xiążęcia, któremu Xiężna *Berry* najukochańsza synowica moja dała życie, jest zapewne największym dowodem Jego opieki nademną. Tém miłszą mi jest ta pociecha, iż dopełniając najgorętszych moich życzeń, zapewnia szczęście Królestwa moiego. Przejęty najgłębszą wdzięcznością za tak wielkie dobrodziejstwo, chcę iak narychleży złożyć winne dzięki Przedwiecznej Opatrznosci. Pismem tём zawiadamiam Was iż chcę abyście zalecili spiewać *Te Deum* w kościele metropolitalnym dobrego moiego miasta Paryża, w dniu i godzinie mających się oznaymnić Wam przez wielkiego mistrza obrzędów. Zresztą sami Wy zaleciecie odprawić używane w podobnych zdarzeniach modły. Za tem proszę Boga aby Was miał w swojej świętey opiece.

W zamku Tuilleryiów 29 Września 1820 roku.

(podpisano) *Ludwik*.

— Dzień 3 b. m. wyznaczony jest na pomienione uroczyste nabożeństwo, po którym nastąpią rozmaite zabawy i rozrywki publiczne. Tegoż dnia kilka ubogich panien z funduszków

manieypalności zostaną wyposażone i wydane za mąż. Na polach Elizejskich rozdawać się będzie żywność dla ludu, a wieczorem spalać w ogrodzie Tuilleryiów przepyszny feierwek. Dnia 8 prefekt *Sekwany* da ucztę na rynku *St. Martin* dla tak nazwanych *Dames de la halle*, które dnia wczorayszego ofiarowały bukiet Xiężney *Berry*. Węglarze także wyprawiać wielki festyn na rynku *Blancs-Manteux*.

Xiężna *Berry* wydała z swej własney kassy po franku dla wszystkich Podoficerów i Żołnierzy składających osadę paryzką.

Wczora Xiężna *Berry*, chcąc okazać wdzięczność swoją za tę radość, iaką lud zgromadzony pod iey oknami przez tysiączne oświadczał okrzyki, rozkazała była przybliżyć swe łóżko do okna i pomimo słabość iakiey w takim stanie koniecznie doświadczać musi, kilka razy podniosła się i ukazała ludowi. Król także trzymając Xiążęcia *Bordeaux* na ręku ukazywał go ludowi przez okno.

ANGLIJA.

z Londynu, 29 Września.

W Kommissyi trudniący się zbieraniem ofiar na srebrny serwis dla Królowey, zaszczytne zamieszania, z powodu nieporozumienia się członków.

Nowo wybrani *Sheryfy* miasta tutejszego: ławnik *Weitman* i Pan *Williams* wstąpili dnia wczorayszego w pełnienie obowiązków swoich i wykonali prawem przepisaną przysięgę w Sali Radw miejskiej. Dzisiaj w dzień *S. Michała* odbyły się wybory nowego Lorda Maiora. Rzecz dziwna, że na ten raz spełniono ten obrzęd bez wszelkich sprzeczek. Z liczby siedmiu kandydatów obywatele wybrali dwóch ławników *Thorpe* i *Wood*, a resztę wyborów między nimi dwoma zostawili radzie samey ławników: Los wypadł na pierwszego, którego zaraz ozdobiono wszystkimi tej godności znakami. Nowo wybrany wstąpił na mównicę i miał mowę dziękując obywatelom za okazanie mu tego zaszczytu, zapewniając oraz, iż ufności ich na złe nieużyje. Rzecz warta uwagi, że w ninieyszem zdarzeniu Lord Maior i oba *Sheryfy* wybrani są z strony opozycyeynej. Pan *Thorpe* jest kupcem handlującym suknamy.

W PETERSBURGU.

w drukarni wojenney Głównego Sztabu JEGO CESARSKIEY MŚCI.